

Comentari

Els noms dels carrers i places

La poca simpatia que entre els nostres esquerrans ha conservat la persona del senyor Alcalà Zamora fa pensar que aviat hauran de preocupar-se de cercar un altre nom per a la plaça que encara porta el de l'home que fins ara ha presidit la República. Aquesta plaça — potser algú no ho sap — és a la cruïlla de la Diagonal amb el carrer d'Urgell. Haureu de reconèixer que l'Esquerra havia estat generosa per al senyor Alcalà Zamora. Li havia concedit una plaça grandiosa a la ciutat nova, a mig camí de l'avinguda que condueix al palau de Pedralbes, un dia residència reial. El principal autor del 14 d'abril tenia una plaça travessada per l'Avinguda del 14 d'abril.

Com la Diagonal, aquesta plaça comença malament. Si els nostres consellers municipals s'entesten que aquesta plaça ha d'ésser, com la Diagonal, una zona política i polèmica podem augurar-li una història que en pocs anys es farà una mica complicada. ¿Qui pot recordar a hores d'ara els múltiples noms que ha ostentat la Diagonal? S'ha dit carrer d'Argüelles, avinguda de la Nacionalitat Catalana, avinguda d'Alfons XIII, i ara porta el nom d'Avinguda del 14 d'abril. I tard o d'hora, per culpa de l'afició que aquest carrer té a la política, deurà obrir-se en la seva història un altre capítol. Ja ha caigut el nom d'aquesta plaça rodona que és el principal anell de la Diagonal.

La mateixa anarquia que en qüestions d'edificació governa la ciutat presideix també la denominació de molts carrers i places. La gent ja no es recorda que el passeig de Gràcia, en realitat, es diu «Avinguda de Pi i Margall». Així ho acordà el primer Ajuntament republicà en una de les primeres sessions, quan els regidors no hi veien de contents, cosa que va durar molt temps. Naturalment, ningú, ni l'Ajuntament, no s'ha atrevit a treure el nom de Gràcia d'aquest passeig conegut així a tot arreu. ¿I qui recorda que de la plaça de Medinaceli se'n diu, encara, de Manuel Azaña?

Amb una mica més de compte ens estalviariem aquestes rectificacions. En molts països, entre ells a Suïssa, és prohibit batejar carrers i places amb noms de personatges fins al cap d'uns anys d'haver passat a millor vida.

Contra aquesta afició a canviar els noms dels carrers els ciutadans barcelonins hem hagut de reaccionar batejant també pel nostre compte. L'Ajuntament no ha sabut apreciar noms geomètrics tan solemnes com els de Diagonal i Paralel, que el poble ha conservat.

I ara, quin nom li posarem a la plaça d'Alcalà Zamora? Per a fer contents els senyors marxistes, jo proposaria que es digués: plaça de Karl Marx. És possible que aquest senyor encara no tingui cap carrer ni plaça a Barcelona. Donant-li la plaça d'Alcalà Zamora tindríem la seguretat que cauria aviat el nom de l'israelita barbut que, no agradant-li el nom de Mardokai, que era el seu, es va posar el de Marx.

MANUEL BRUNET